

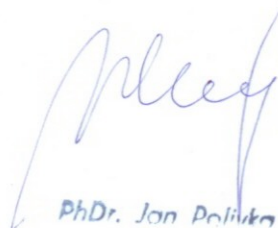
POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Sociální fobie a její léčba
Autorka: Michaela Hodečková, DiS
Vedoucí práce a posuzovatel: Jan Polivka

Práce má celkem 42 stran textu, dále pak obsáhlejší přílohu, kam byly vhodně zařazeny rozhovory a kazuistiky. Autorka úspěšně odolala pokušení zařadit je do textu coby jakousi „praktickou část“, což bývá poměrně běžné, leč nepříliš vhodné. Úprava celkem jde, kromě některých nepříliš závažných nedostatků (např. obsah je lépe umístit na pravou stranu textu, nadpis „4. použité zdroje“ na další stranu a ne dole na předchozí, v anglickém abstraktu ovšemže musí být autor práce, na druhé straně rád konstatuji, že anglický abstrakt je psán kvalitní angličtinou). Stylistická úroveň je dobrá až velmi dobrá, překlepů v únosné míře, gramatická stránka bez větších nedostatků (celkem výjimečně interpunkce, na str. 5 dole šinka píšeme s malým –š-). Citace uvádí diplomandka správně podle příslušné normy, poznámkový aparát lze hodnotit jako přiměřený (46 položek pod čarou). Literární zdroje jsou v pořádku, autorka uvádí většinu základní literatury, navíc ještě jeden zdroj v angličtině, který pak je také použit v textu, plus časopisy, což obojí není v bakalářských pracích ani běžné, natož obligatorní. Sporné je třídění na knihy a příručky (jednak je příručka jistě také kniha, navíc je rozdělení nedůsledné), což ale není nijak zásadní nedostatek. Struktura a členění práce jsou smysluplné, odpovídají základní koncepci a cílům práce.

Pokud se týká obsahové stránky tématu, jistě jde o užitečné téma, navíc se jedná o jev s narůstající frekvencí. Cíl práce lze považovat za splněný, metodika zpracování je přiměřené tématu. Nevadilo by uvedení anglických ekvivalentů tam, kde jsou běžnější než české (např. přerámování/ reframing). Přinejmenším diskutabilní je názor na str.5, týkající se frekvence sociálních fobií. Správnější vysvětlení mají základní východiska v kontextu termínů jako jsou postmoderní společnost, industrializace a podobných a jejich důsledků pro změny v komunikačním a sociálním poli (viz již relativně dávno Riesmann a jeho Osamělý dav nebo výzkumy z nadměrně industrializovaných zemí jihovýchodní Asie v souvislosti se zvýšeným výskytem fenomenů, přinejmenším silně připomínajících sociální fobii). Nabízí se také možnost uvedení dalších psychoterapeutických přístupů, čímž by ovšem práce nežádoucně nabyla na objemu. Naproti tomu nechybí zmínka o farmakoterapii, což je jistě plus. Kazuistiky a rozhovory lze hodnotit jako dobrou ilustraci problematiky a obohacení práce.

Celkově lze hodnotit práci jako kvalitní s některými drobnějšími nedostatky a proto ji doporučuji k obhajobě..

PhDr. Jan Polivka